

Randers Bykor

Firklang

14. årgang

April 2014

Nr. 1

Randers Bykor varmer op til koncert i Fønnebæk Kirke.

Firklang: Medlemsblad for Randers Bykor

Bladet sendes som mail til korets medlemmer. Desuden udkommer det på Randers Bykors hjemmeside. Har et medlem ikke en mailadresse, kan man henvende sig til redaktøren.

Redigering og layout: Inger Schnetler

Foto: Per Nørret og Grethe Kyvsgaard
Finn Hansen
Henrik Langballe
I. Schnetler

Næste nummer af Firklang er planlagt til at udkomme medio juni 2014. Jeg håber, at korets medlemmer vil bidrage med indlæg til vores fælles blad og beder jer sende dem til adressen inger@schnetler.dk. Deadline: Mandag den 2. juni.

Indholdsfortegnelse:

<i>John Stainer og The Crucifixion:</i>	<i>Side</i>	<i>3</i>
<i>Opførelsen af The Crucifixion i Ellevang Kirke:</i>	-	3
<i>Opførelsen af The Crucifixion i Sct. Andreas Kirke:</i>	-	5
<i>Opførelsen af The Crucifixion i Fonnesbæk Kirke:</i>	-	6
<i>Tre generationer på rejse - hvordan går det???:</i>	-	9
<i>Det sydamerikanske forår - november/december 2013</i>	-	14
<i>Koncertvideo med Francis of Assisi - God's troubadour:</i>	-	16

John Stainer og The Crucifixion

Af: Inger Schnetler

John Stainer (1840 - 1901) var som barn medlem af det berømte drengekor ved St. Paul's Cathedral i London. Her viste han tidligt store evner for såvel sang som orgelspil og virkede allerede i 14 års alderen som vikar ved kirkens store orgel.

I 1859 blev han student ved Christ Church i Oxford. Han tog eksaminer i flere musikalske discipliner og blev desuden korleder og organist ved universitetet.

I 1872 blev han udnævnt til organist ved St. Paul's Cathedral, og sideløbende med dette hverv varetog han en række undervisningsmæssige opgaver ved skoler og universiteter. Han virkede således i en længere årrække som sanginspektør for grundskolerne i England. Kun 48 år gammel fratrådte han organiststillingen på grund af et svigtende syn, men fortsatte med at undervise ved flere universiteter.

John Stainer var i samtiden beundret for sit orgelspil. Som komponist var det især hans korkompositioner, der opnåede en betydelig succes, og her er The Crucifixion, Korsfæstelsen, fra 1887 hans absolut mest kendte værk. Værkets tekst er udfærdiget af præsten J. Sparrow-Simpson, og det blev tilegnet en af Stainers tidligere elever, W. Hodge og dennes kor ved Marylebone Church.

The Crucifixion handler om langfredags begivenheder. Det er en skildring i ord og toner af timerne fra bønningen i Gethsemane Have til døden på korset. Værket lægger sig i traditionen af passionskoncerter fra J.S. Bach, men i et mere romantisk tonesprog. Musikken er melodisk og gribende, og værket opnåede hurtigt en enorm succes i hele England, USA og andre engelsktalende lande. Det fik hurtigt status som klassiker indenfor engelsk kirkemusik, og det siges at have været det oftest opførte kirkelige værk i England efter Händels Messias, og det nyder fortsat stor popularitet især i tiden omkring påske, ikke kun i hjemlandet, men også i Danmark. The Crucifixion fremføres af kor, orgel og to solister.

Opførelsen af The Crucifixion i Ellevang Kirke

Af: Inger Schnetler

Ellevang Kirke, Jellebakken 42, 8240 Risskov, er en forholdsvis ny kirke. I løbet af 1960'erne blev der bygget så meget i Vejlbys sogn, at man syntes, der var behov for en kirke mere, og man ansøgte kirkeministeriet om tilladelse til at bygge en ny kirke. Tilladelsen kom i 1973, og det blev overdraget det kendte arkitektfirma Friis og Moltke at tegne den nye kirke, der blev indviet den 1. december 1974, og kirken kan således i år fejre 40 års jubilæum. I starten havde man fællespræst med Vejlbys Kirke, men fra 1983 havde kirken sin egen præst. I dag er der fem præster tilknyttet kirken.

Da der skulle vælges et navn til kirken, spurgte man sognets beboere, og navnet faldt på Ellevang Kirke og Ellevang sogn, da man fandt ud af, at der i middelalderen var en stedlig vang, der hed Ellevangen.

Kunstneren Erik Heide har stået for kirkens udsmykning, der omfatter granitarbejder i selve kirkerummet med døbefont, prædikestol, nadverbord og støbejernskrans over nadverbordet, samt kirkens messehagler og desuden Andreas-korset foran kirken.

Også kunstneren Niels Helledie har en udsmykning i kirken, Kristus-figuren i væggen i venteværelset.

Ved Randers Bykors opførelse af The Crucifixion tirsdag den 8. april 2014 optrådte tenoren Jens Krogsgaard, der er uddannet ved Det Jyske Musikkonservatorium i Aarhus med solistdebut i 1996 og desuden hos Werne Hollweg i Freiburg og professor Kirsten Buhl Møller. I 2008 blev Jens Krogsgaard master i Elite Sangpædagogik fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium. Fra 1999 til 2007 var han fast engageret som solist ved Den Jyske Opera. I efteråret 2002 debuterede han med stor succes på det Kgl. Teater i rollen som Captain Vere i Billy Budd af Benjamin Britten. For denne præstation

modtog han Operaens Venners hæderspris og blev desuden nomineret til Årets Reumert i kategorien Årets Sanger. Jesper Krogsgaard har som solist medvirket i en lang række af den klassiske musiks store værker og desuden ved lied- og orkesterkoncerter. Derudover kan han også høres på adskillige cd-indspilninger. I 2006 sang han Tristan af Wagners opera Tristan og Isolde ved en koncertopførelse i Rostock.

Som bassolist optrådte Simon Duus, der er solistklassestuderende på Det Jyske Musikkonservatorium i klassisk sang hos Bodil Øland. Han er tidligere uddannet fra Operaakademiet ved Det Kgl. Teater og har modtaget en Reumert Talentpris for sin præstation som filosofen Seneca i Monteverdis "Poppæas kroning" på Københavns Musikteater. Sideløbende med sine studier har han medvirket i den anmelderroste musical "Love Never Dies" på Det Ny Teater i København og i 2013 som solist i Carl Nielsens "Espansiva" sammen

med Aarhus Symfoniorkester og som hovedrollens følgesvend Domingo i Emil Reesens "Farinelli" med Tivolis Symfoniorkester. Simon Duus har som solist medvirket ved en lang række opførelser af den klassiske musiks store værker, og han er desuden en ofte benyttet oratoriesolist.

Ved orglet sad Claus Pedersen, der siden 1996 har været organist ved Ellevang Kirke. Claus Pedersen har Kirkemusikalsk Diplomeksamen fra Det Jyske Musikkonservatorium og desuden videregående studieophold i England hos orgelprofessor David Sanger. Endvidere har han deltaget i adskillige orgelmesterkurser rundt i Europa med bl.a. Olivier Latry, Gillian Weir og Nigel Allcoat. Derudover har han efteruddannelse i korledelse (DAKU) hos Mogens Dahl. Claus Pedersen har en del koncertvirksomhed og underviser desuden også på Vestervig Kirkemusikskole, Aarhus-afd., i orgelspil og børnekorledelse. Han er også dirigent for Kammerkoret Con Brio samt Kammerkoret Elleklang og arbejder lejlighedsvis med herrekoret Vox Aros.

På dirigentpodiet stod Randers Bykors faste dirigent Niels Bastrup, og han dirigerede nærværende, koncentreret og med sikker fornemmelse for stil og fortolkning af det smukke værk. Publikum kvitterede for værkets fremførelse med flot applaus, og der var

fortjente blomsterbuketter til dirigent og solister.

Koncerten var pænt besøgt, og efter koncerten var der flere fra publikum, der gav opførelsen endog meget pæne ord med på vejen. En dame henvendte sig til mig efter koncerten og fortalte, at hun kendte The Crucifixion særdeles godt og havde selv været med til at synge værket flere gange. Hun havde også oplevet værket som publikum flere gange, men havde aldrig været helt tilfreds med de opførelser, hun havde hørt, for, som hun sagde, havde hun måske sin egen fortolkning inde i hovedet. Denne gang havde oplevelsen levet helt op til hendes forventninger til værket, og hun havde haft en dejlig oplevelse, som hun gerne ville sige tak for.

Ellevang Kirke er kendt for et rigt musikliv, og det var for Randers Bykor en stor glæde at få lov til at gæste kirken med opførelsen af John Stainers The Crucifixion, og koret takker for en gæstfri og venlig modtagelse.

Opførelsen af The Crucifixion i Sct. Andreas Kirke

Af: Inger Schnetler

Så sent som i februar 2013 gæstede Randers Bykor Sct. Andreas Kirke, Hadsundvej 81, 8930 Randers NØ, og det var derfor en stor glæde for koret at få lov til af afholde en koncert i det dejlige kirkerum allerede et år efter, torsdag den 10. april 2014.

Som optakt til påsken stod John Stainers The Crucifixion igen på programmet, og som i Ellevang Kirke to dage tidligere var solisterne tenoren Jens Krogsgaard og bassen Simon Duus. Ved orglet sad Claus Pedersen, og Niels Bastrup stod på dirigentpodiet.

Efter en veloverstået koncert i Sct. Andreas Kirke.

Koncerten var så velbesøgt, at der på forhånd ikke var trykt programmer nok, men det kunne kirkens egen organist hurtigt råd bod på, og alle fik det udførlige program med tekster, så man havde mulighed for at følge med i værkets handling.

Naturligvis yder alle deres bedste, når der er koncert, men alligevel går det ikke altid lige godt, og man kan spørge sig selv, hvorfor? Denne aften lykkedes det, og vi kunne alle gå på påskeferie med en god fornemmelse.

Efter koncerten var Sct. Andreas Kirke vært ved en øl eller en vand, og i koret fik vi lejlighed til at snakket lidt og få den gode oplevelse vendt en ekstra gang.

Opførelsen af The Crucifixion i Fonnesbæk Kirke

Af: Inger Schnetler

Koncerten i Fonnesbæk Kirke, der har adresse på O. Vestergaard-Poulsens Allé 1, 7430 Ikast, fandt sted 2. påskedag, den 21. april 2014.

På kirkens hjemmeside kan man læse følgende om kirken:

Fonnesbæk Kirke er indviet den 20. november 1994. Kirken er tegnet af arkitekt Ove Neumann fra KHR/as Virum og opført i samarbejde med firmaet Overgaard og Danielsen, Ikast.

Alter, prædikestol og døbefont er tegnet af arkitekt Ove Neuman og udført af Stenhuggergården i Ringkøbing ved Palle Jeppesen i blå rønne granit. Døbefonten er stort set ubehandlet, bortset fra de polerede skår, der skal lede tanken hen på kilden.

Mellemrummet i døbefonten skyldes en revne i klippen, hvor igennem der i mange år har sivet vand. Alteret er pighugget på siden og blankpoleret på oversiden. Bag ved altret vokser hængefigen. Prædikestolen er formet som en spiral og i slebet granit. Et blankpoleret kors er skåret ud i overgangen mellem den skrå og den lige flade.

Sølvarbejdet er udført af Bent Exner, Pandrup. Alterkorset har 9 felter i sølv med emalje. Den midterste er en triptikon, der kan åbnes, så der ses 3 billeder af Jesu fødsel, hans død og opstandelse. De 8 kors er dannet af en sølvtråd, og de er alle forskellige. Kalk og disk er lavet med blå emaljearbejde, så det hører sammen med korset. På altret står 6 lysestager, hertil hører lave lys.

Lysspalten over altret er inspireret af de liturgiske farver.

Klokken er ophængt i det nordlige tårn og har inskriptionen: "Stands og hør, her er dør til den sande glæde."

Orglet er bygget af Bruno Christensen og sønner i Terkesbøl. Orglet er bygget i amerikansk ahorn ligesom alt andet træværk i kirken.

Messehaglerne er tegnet af Poul Johansen, Ikast og syet af Elly Østergaard, Ikast. De er alle fire laver over den samme ide med patchwork og en guldcirkel på ryggen. I cirklen er fire forskellige motiver, der hver især passer til kirkeåret. De er maskinbroderet, og på prædikestolen hænger der et antependium med motivet svarende til messehagelen. På sydvæggen i kirken hænger to billeder af billedkunstner Arne Haugen Sørensen, "Korsfæstelse med tilskuere" og "Opstandelse". I våbenhuset hænger endvidere to billeder af Sven Hausten Mikkelsen, "Thriptykon" og "Skt. Hubertus".

Himmelstigerne er tegnet af Niels Guttormsen og er udført i samarbejde med Statens Kunstfond. Den nederste stige skal lede tanken hen på Jakobs drøm. Den øverste er en omvendt stige med et kors på toppen. Den skal fortælle os om Gud, der kommer til os gennem Jesus på korset.

Kirken har i 2007 desuden indkøbt et kors til Fonnesbæk Kirkes kapelrum udfærdiget af en lokal kunster, Jens Chr. Jensen, som i 2010 også lavede skulpturen "Livets Søjle" til Urnehaven på kirkegården.

Kirken er placeret på et 40.000 m² stort areal, der er omkranset af et kampestensdige. Kirkens grundareal er 1300 m².

For Niels Bastrup er Fonnesbæk som "at komme hjem igen", da han har trådt sine barnesko i Ikast og startet sin musikalske karriere der.

Fonnesbæk Kirke.

I Fonnesbæk Kirke blev Randers Bykor gæstfrit modtaget af kirkens personale, og der var stillet forfriskninger frem til koret i form af frisk frugt, kaffe, te og vand.

Efter en god påskeferie gav en veloplagt dirigent koret en grundig opvarmning, og dele af værket blev genopfrisket sammen med organist Claus Pedersen og solisterne Jens Krogsgaard og Simon Duus.

Koncerten var velbesøgt, og det var også dejligt her at se pårørende til korister, dirigent og solister blandt publikum.

The Crucifixion berører tilhørerne, og man mærker tydeligt koncentrationen omkring den musikalske fortolkning af beretningen om Langfredag, og her, som ved de to foregående koncerter, går der et lille stykke tid efter det afsluttende "amen", før der bliver klappet. Måske skal man lige sunde sig lidt, og få det hele til at falde på plads. I Fonnesbæk Kirke kvitterede publikum med stående applaus.

Som sanger i Randers Bykor har det været en god oplevelse at synge The Crucifixion, og det har været dejligt, at vi kunne opføre værket tre gange og hver gang med fremragende solister, en særdeles dygtig organist og en inspirerende, oplagt og nærværende dirigent, der på fornemmeste vis har stået i spidsen for det hele.

Tre generationer på rejse - hvordan går dét???

Af: Per Nørret og Grethe Kyvsgård

Da beslutningen var taget om, at vi skulle på familietur til Thailand og holde jul og nytår sammen derude, forberedte vi de unge mennesker på, at når de tog hjem først i januar for at komme tidsnok hjem til, at børnene skulle starte i skolen efter juleferien, ville vi vinke farvel til dem og blive et par uger ekstra, langt væk fra Danmarks januarkulde og -mørke. De unge så et langt og intensivt øjeblik på hinanden og sagde i munden på hinanden: "Vi kan også godt blive der to uger mere!!" Vi havde ikke set den mulighed komme, og tænkte umiddelbart: hvordan skal dét komme til at gå??!!

De tre generationer er:

De gamle: Per og Grethe.

De unge: Thomas (Pers søn), Mette (Thomas' kone) og Martin (Grethes søn)

Børnebørnene: (Thomas og Mettes børn) Victor (13), Mathias (11) og Frida (7 år).

Turen var et resultat af et gammelt væddemål mellem Per og Thomas, indgået for ca. 25 år siden. Per var dengang bekymret for, at Thomas ville blive ligeså "rund" som sin far og ville vædde med, at han, Thomas, på sin 40 års fødselsdag ville ha' en livvidde på 100 cm. Thomas ville på den anden side vædde med, at dét ikke ville ske! Væddemålet var en golftur til Hawaii for far og søn.

En festlig aften for et års tid siden - faktisk var det Thomas og Mettes kobberbryllup - faldt talen på det gamle væddemål. Thomas var (og er) slank og fit og langt fra væddemålets 100 cm, og han indrømmede da også, at væddemålet i alle årene havde været et incitament for ham til aldrig at blive for fed. Thomas er også en super kærlig ægtefælle og far, og under snakken om væddemålet - muligvis under indflydelse af den gode vin og det gode selskab - proklamerede han, at han ikke rejste uden sin familie! Mette og Grethe syntes pludselig, at samtalen blev meget interessant, og Martin, som også overværede den, mente bestemt, at han hørte med til familien!

Vi havde stor forståelse for Thomas' udsagn i betragtning af, at han i sin egenskab af professionel golfspiller rejser rundt på alverdens eksotiske steder en meget stor del af året, mens Mette på enestående vis passer hus, hjem, børn, hund, et krævende fuldtidsjob og alt, hvad dertil hører, i en aktiv tilværelse. Samtidig havde vi en fornemmelse af, at en tur for otte personer til Hawaii kunne blive en temmelig bekostelig affære, og tanken faldt derfor på Thailand som et billigere og mindst ligeså interessant alternativ. De unge var ovenud begejstrede for idéen, og billetterne og hotelreservationerne blev planlagt og bestilt med fire dage i Bangkok og ti dage i Ao Nang, hvorefter vi skulle finde ud af, hvad vi havde lyst til de sidste ca. ti dage.

Pers "tredje søn", Morten, er egentlig hans nevø, men har tilbragt en stor del af sin barn- og ungdom hos Per og hans familie. Morten bor i Ho Chi Minh i Vietnam sammen med sin thailandske kone, Nie, og deres to børn, Ann på 17 og Chris på 7 år. Da Morten hørte om

vore planer, bestilte han straks rejse og hotelophold i Bangkok og Ao Nang for sig og sin familie + også lige et par venner. Han og familien ville da forfærdeligt gerne holde jul og nytår sammen med os!

Den danske del af familien mødtes i Billund, gennemstod den lange, lange flyvetur via Frankfurt til Bangkok og landede den 24. december. Morten havde fået til opgave at sørge for reservation af restaurant til julemiddag og havde spurgt, om vi ønskede thai-, italiensk eller dansk mad? Vi havde en fornemmelse af, hvad han helst ville, og lod ham bestemme, hvorpå han ultrahurtigt svarede, at så blev det dansk! Og and, flæskesteg, brunede kartofler, brun sovs og rødkål simrede lystigt i varmebækkener, da vi blev budt velkommen til restauranten af Morten og familie. Såvel børn som voksne kunne lide maden - også ris à l'amanden, som var lavet på kokosmælk! Børnene var dog trætte og faldt hurtigt i søvn på stole, småsofaer og gulv, og vi voksne glædede os til thailandsk mad de kommende dage!

I Bangkok er det naturligvis et must at se Grand Palace, Wat Po og andre fuldstændig fantastiske bygningsværker, og det var også et ønske for Thomas og Mette, som ikke tidligere havde rejst som turister i Thailand. Børnene var imidlertid ikke udelt begejstrede, og især teenageren Victor lagde ikke fingre imellem, da han ud på én af eftermiddagene proklamerede, hvad han syntes om Thailand, templer, varmen, mennesketrængslen, og hvad han ellers kunne finde på at bruge f...-gloser på! Anderledes populær var den lille, men kølige swimmingpool på tagterrassen af vores hotel, og et hit var også de talløse tilbud på massage. Stak man ungerne et beløb, der var mindre end det, de ville kunne købe en is for i Danmark, kunne de få ½ times massage, hvilket de nød i en sådan grad, at det blev til adskillige besøg!

I Ao Nang var poolen ved hotellet ligeledes det store hit, men det lykkedes dog at få ungerne med på flere sejlture ud til småøer med postkort-smukke laguner og strande. Og som regel vandt forældrene de daglige kampe om, om man skulle smøres ind i højfaktor-solcreme eller ej, og det blev alt i alt til herlige dage med leg og super hyggeligt samvær.

Nytårsaften fejredes med middag ved poolen, underholdning og konkurrencer, som de Nørret'ske børn deltog særdeles aktivt i, hvilket resulterede i, at vores bord blev dækket med gevinster af mere eller mindre brugbar karakter. På stranden blev vi vidne til en asiatisk tradition, som vi faldt for. Man tændte lanterne, som var omgivet af en skærm lavet af rispapir. Den varme luft inde i skærmen fik lanternen til at stige til vejrs, og himlen blev ved midnat fyldt med lysende lanterne, som drev langsomt ud over havet. Smukkere og mere stemningsfyldt end de raketter, som drengene havde fået lov at købe for nogle få kroner hos gadehandlerne.

Middagene sammen med Morten, Nie og Nie's veninde, Wan, blev noget særligt, fordi vi bad Nie og Wan om at bestille maden til os. Resultatet blev en masse småretter midt på bordet, som alle kunne tage af, som man havde lyst til. Vi fik smagt på mange forskellige og meget lokale retter, som vi aldrig ville have fundet på selv at bestille, og vi lærte, at man bare skal bestille flere retter på én gang og så dele for på den måde at få "lidt af det hele". Børnene fik også smagt på meget mere forskelligt, end de ville have gjort, hvis de havde fået lov til at bestille burger eller "chicken 'n' french fries" hver gang. Det gjorde også disse måltider ekstra festlige, at vi var så mange - ikke mindre end 17 personer, da venner af Morten stødte til os under deres ferie nær Ao Nang. Og dér sad Per for bordenden som initiativtager til det hele! Sikke en rigdom!

Efter dagene i Ao Nang rejste Morten og hans familie og venner tilbage til hver sit. Tårevædet afsked og forsikringer om, at vi snart skal ses igen! Morten og Nie ser vi næsten hver sommer, når de kommer til Danmark, men det var vores håb, at familiebåndene kunne styrkes så meget, at Thomas og Mette og børnene også kunne finde på at besøge dem i Vietnam. Vi to gamle besøgte dem for to år siden og havde stor gensidig glæde af det og følte os meget velkomne.

Nu havde vi ikke flere hotelreservationer, og der var lagt op til, at vi kunne splitte op og gøre, hvad vi havde mest lyst til og så mødes igen ved afslutningen af turen. For at det hele ikke skulle dreje sig om strand og vand og sejlture til turist-overrendte øer, talte vi om muligheden for at tage på jungletur med overnatninger.

De unge syntes, at vore planer om dette lød så spændende og interessant, at de gerne ville gøre os følge. Vi glædede os over, at de ikke havde fået så meget "nok af os", at de ønskede at vælge alternative rejsemål, for der er nok at tage af i Thailand. Thomas var ferm på computeren, og snart var en tur til Khao Sok, den største nationalpark i Thailand, bestilt. Det blev én af de rigtig gode oplevelser! Den første overnatning var der ikke hytteplads nok, så Victor, Mathias og Martin blev installeret i to telte på flodbredden et godt stykke fra den store hytte på pæle, som vi andre overnattede i. Vi iførte os myggebalsam og samledes ved deres telte før sovetid, tændte bål og legede opdagelsesrejsende i junglen. Herligt!

Den næste dag sejlede vi ud på den meget store sø midt i Khao Sok og lagde til ved hytter bygget på tømmerflåder, som vi havde reserveret til næste overnatning. Eventyr for alle generationer med junglevandring, vandring gennem en grotte, hvor vi udelukkende ved lys fra vore lommelygter bl.a. vadede gennem en rindende strøm, der på et tidspunkt blev så dyb, at vi ikke kunne bunde, sejlede i kanoer og badede i søen fra træstammer, der var lagt ud ved hytterne. Tidlig-tidlig morgenvækning af gibbonabernes morgensang, som i påfaldende grad kunne minde om Randers Bykors opvarmningsprogram, og som gav genlyd i de store skove mellem de op til 900 m høje klipper. Vi havde sovet sødt på de vuggende tømmerflåder efter aftensejladsen i junglemørke for at opleve nattens dyreliv og -lyde, og nu var det tid for en solopgangssejlads, mens duggen drev over søen. Det her var backpackerliv i al sin enkelhed!

Endnu engang ville alle otte familiemedlemmer gerne følges ad til næste destination, Khao Lak. Det var her, tsunamien ramte særlig slemt 2. juledag 2004, meget blev jævnet med jorden, og tusindvis af mennesker omkom. Svært at forestille sig i dag, når man ser de smagfulde ferieresorts og går rundt mellem de travle butikker. Men vi husker også, at thaierne - måske pga. det implicite i buddhismen, at tage ansvar for sit liv, sin tilværelse og den situation, man befinder sig i - fra dag ét begyndte på det store oprydnings- og genopbygningsarbejde. Beundringen for den indstilling og handlekraft havde skabt ønsket hos os om at besøge dette sted.

Og her var dejligt! Smuk strand. Liflig brise fra havet. Masser af små og gode restauranter med søde tjenere. Og på det flotte hotel, som Per og Thomas havde booket til os via nettet, spottede børnene lynhurtigt, at der var fem swimmingpools! Noget, de satte større pris på end stranden. Samtidig behageligt for vi voksne, fordi vi kunne slippe dem løs i højere grad end i havet!

Martins ven, Kim, ankom fra Danmark. De havde aftalt at følges ad den sidste del af turen, og de flyttede til et billigere backpackerhotel. Da de begge har dykkercertifikat, booked de tur til en "dykkersafari", og det gav selvfølgelig Thomas, Mette og drengene lyst til også at prøve sig af med dykning. Vi fandt en dagstur, hvor vi to gamle kunne snorkle sammen med Frida, som ikke var gammel nok til dykkeriet. Thomas, Mette, Victor og Mathias forsvandt tungt belæst med udstyr på 12 m dybt vand - en underlig fornemmelse - mens vi andre snorklede og hyggede på bådens dæk i vidunderlig temperatur og solskin. Vi lå op ad én af Similan-øerne et godt stykke ud for Khao Lak, og det fremkaldte billeder af Robinson Kruse på den øde ø. Stor var forundringen over, at Frida ikke kendte Robinson Kruse, men dejligt, at hun var lutter øre for at høre historien, og endnu mere for at høre den lignende, men mere nutidige, historie om Tom Hanks, der i filmen "Cast Away" stranded på en øde ø, lærer at skaffe sig vand, at fange fisk og at lave ild og skaber sin ven, Willie, i form af en bold! Frida var tænkssom stille efter historien, før hun sagde: "Fortæl noget mere!" Så bliver man da lidt rørt!

Hvordan var det så?? Det var super, super godt og dejligt! Vi føler os i den grad privilegeret over, at

vi har haft denne oplevelse sammen med dem alle! Tænk, at de gad at være sammen med os på så lang en ferie. Vi var alle gode til at give hinanden plads og accept til at gøre ting hver for sig, og vi gamle blev ret gode til at lukke af og overlade det til forældrene, når konflikter mellem søskende spidsedes til - og det skete ret ofte! Farfars ikke ukendte bryskhed kom kun til udtryk et par gange, og så var der til gengæld ingen grænser for, hvor tæt de stridende parter kunne stå sammen! Martin, som børnebørnene anser for værende midt mellem knægt og voksen, havde deres respekt, kunne inspirere til leg og eventyr og havde en tydelig konfliktdæmpende virkning på dem. Og det var og er en gave for os at se, hvor godt vores sammenbragte efterkommere har det sammen!

Bangkok er ikke børnevenlig, men var alligevel en god indledning på turen. Man skulle tro, at strand og hav hitter som nr. ét for børnene, men der er ingen tvivl om, at swimmingpools til enhver tid slår stranden. Det hjælper dog, når hele familien har aktiviteter sammen i form af at bygge en tømmerflåde af bambusstokke og reb fundet på stranden, eller når man finder en bugt med mudder og deltager i legen om at blive så mudret som muligt! Kan man diske op med historier eller viden om det, man besøger, kan man fange selv en teenagers opmærksomhed, og i det hele taget er det godt at kunne ryste historier ud af

ærmert uden først at skulle have en bog frem. Til bl.a. ventetider i lufthavnene havde Thomas downloadet en version af Trivial Pursuit, og den kunne fange såvel voksne som børn, især når der var ros til ungerne over deres viden på områder, hvor vi andre ikke havde en kinamands chance. Victor kunne være bestyrtet, når vi skulle til steder, hvor der ikke var internet, men selv dagene i junglen, hvor dette var tilfældet, var en stor succes også for ham. Men det er unægtelig en vigtig faktor for børnene, at de kan bruge deres mobiltelefoner til såvel kontakt med kammerater som til diverse spil. Og selvom medbragte skolebøger og opgavelister ikke blev slidt op på turen, så har børnene sikkert lært noget alligevel, først og fremmest sprog, både engelsk og nogle gloser på thai. Og en blanding af det: Ingen kunne som Victor gengive servitricernes spørgsmål på thai-engelsk, om man ville have ris eller nudler....

Thomas rundede i februar de 40 år, og han har stadig ikke en livvidde på 100 cm. Men vi behøver ikke et nyt væddemål for igen at tage på en tur sammen - tre generationer!

Det sydamerikanske forår – november/december 2013

Af: Finn Hansen

Endnu før oplevelserne fra den fantastiske kortur til Assisi havde lejret sig i hukommelsens skjulte krinkelkroge, pakkede Lone og jeg vore rygsække for at begive os ud på en odysse til Sydamerika – en tur, som længe havde været planlagt.

Rejsen varede 5 uger fra den 1. november til 5. december. Den relativt lange periode er blot en understregning af pensionisttilværelsens mange fordele og de muligheder, som den giver.

Og hvorfor så lige Sydamerika? Tja, for det første havde vi endnu aldrig stiftet bekendtskab med denne verdensdel og dens vilde natur og interessante og barske historie, og for det andet havde jeg efter mit arbejdslivs ophør taget en hf i spansk, som jeg gerne ville have prøvet af på en destination, hvor dette sprog stort set er enerådende.

Vi tog fra København en mørk novemberaften – jeg med 14 kg i rygsækken og Lone 11 kg, det skulle nok kunne række til de næste 5 uger. Vi fløj direkte via Lissabon og Sao Paulo til Iguazu's berømte vandfald på grænsen mellem Brasilien og Argentina, hvor temperaturen nærmede sig de 30 grader, en brat opvågning fra den forestående vinter i Danmark.

At give en detaljeret redegørelse for turens utroligt mange oplevelser vil være en opgave, som vil kræve adskillige A4-sider, og som sikkert vil trætte læseren, så det vil jeg springe over, men selve turens omfang er som følger:

Fra Iguazu fløj vi via Buenos Aires til Santiago de Chile. Derfra gik det med de lokale busser ned gennem Chile til først Pucon og dernæst Puerto Varas. Så en afstikker til Chiloé-øen, hvorefter vi fortsatte med bus over Andesbjergene til Bariloche i Argentina. Videre med bus ad den berømte rute 40 til Perito Moreno, El Chaltén og El Calafate, turens sydligste punkt. Derfra fløj vi til Puerto Madryn ved Peninsula Valdés ved Atlanterhavskysten, hvorfra turen gik videre med natbus (19 timer) til Buenos Aires. Endelig fløj vi videre til Rio de Janeiro, hvorfra hjemturen gik via Lissabon til København.

Og hvad har vi så fået at se?

Ja, vi har oplevet de 3 millionbyer Santiago, Buenos Aires og Rio de Janeiro på godt og ondt, i Santiago bl.a. bygningen, hvor Salvador Allende tog sit eget liv, samt Pablo Nerudas hus, i Buenos Aires paladset med balkonen, hvorfra Peronægteparret holdt deres taler, samt det berømte/berygtede Boca-kvarter, hvor man ikke skal begive sig ud på egen hånd, og i Rio de Janeiro den imponerende Kristus-figur, favelaerne (fattigkvartererne) samt den verdenskendte Copacabana strand.

Naturoplevelserne var ligeledes mangfoldige. Vi brugte 2 dage ved Iguazu-vandfaldene, vi har vandret adskillige kilometer i smukke bjerglandskaber, set Perito Moreno-gletcheren kælve mange gange, været på hvalsafari og ledsaget hvalmødre med deres unger, set søelefanter, søløver, springende delfiner, tusindvis af pingviner, lamaer, vilde heste, strudse, kalkungribbe, kondorer, en enkelt tukan og meget mere.....

Vi har bevæget os gennem flere temperaturzoner, fra den tropiske hede i nord til regn nær frysepunktet i syd; men lyset var der overalt, foråret var på sit højeste i Sydamerika med nyudsprungne træer og blomster, solen stod højt i nord og månens faser var de modsatte af, hvad vi er vant til på den nordlige halvkugle.

Alt i alt har det været en aldeles uforglemmelig rejse, som det tager en vis tid at fordøje, og jævnligt må vi spørge hinanden: Kan du huske.....

Vi var forskånet for uheld og ubehagelige oplevelser undervejs. Vi bookede busser og natophold efterhånden, som vi kom frem, hvilket jo er let i disse it-tider. Eneste forsinkelse på hele turen havde vi, da vi returnerede til København midt i 5.december-stormen: Der gik ingen tog til Randers, så vi måtte tage en overnatning i hovedstaden til næste dag.

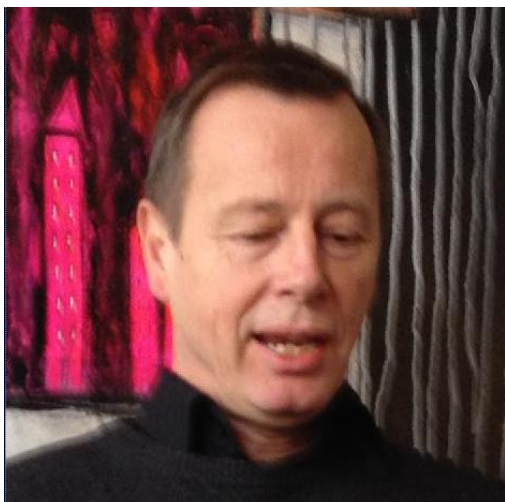
Det eneste minus ved turen var, at vi ikke kunne deltage i bykorets julekoncerter grundet manglende øvelse; men heldigvis havde vi den store fornøjelse at høre koret i Vejlbj Kirke, og det var ikke så ringe endda.

Koncertvideo med Francis of Assisi - God's troubadour

Af: Inger Schnetler

Tommy Jervidal havde lørdag den 1. marts inviteret alle Assisi-deltagerne i biografen Øst for Paradis i Aarhus for, at vi sammen kunne se videoen Francis of Assisi - God's Troubadour.

Mange havde taget imod invitationen, og det var hyggeligt at se de kendte ansigter fra den på alle måder vellykkede koncertrejse til Assisi i efteråret 2013.

Tommy bød velkommen, takkede værtsparret i Øst for Paradis for at lægge lokaler til og fortalte derefter om tilblivelsen af videoen, der indeholder optagelsen af koncerten i St. Rufino Katedralen den 20. oktober 2013, en optagelse af minikoncerten på Piazza del Comune og et ekstra afsnit med optagelser fra ugen i Assisi.

Det var en dejlig oplevelse at se det hele på et stort lærred, at genopleve koncerten i St. Rufino Katedralen og nikke genkendende til de mange gode oplevelser, som vi havde i Assisi. Videoen er et lille mesterværk, der ud over musikken og de gode oplevelser indeholder mange smukke billeder fra Assisi.

Alle, der på forhånd havde bestilt videoen, fik den med hjem, og mon ikke den i stor stil vil blive vist derhjemme til familie og venner, så mange flere kan få del i og glæde sig over den store oplevelse, vi som deltagere havde?

Rander Bykors velsyngende tenorer og basser.